

Sněhurka a sedm trpaslíků

Sněhurka
Královna
Prófa
Stydln
Štístko
Dřimal
Rejpal
Šmudla
Kejchal
Princ
Myslivec
Zajíček
Sluha 1

OBRAZ 1 - Na zámku

KRÁLOVNA (*vejde na scénu a zhlíží se v zrcadle*):
Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

Ty jsi, má paní, v celé zemi nejkrásnější mezi všemi.

KRÁLOVNA:

Ano, jsem ta nejkrásnější! Jsem ještě krásnější než byla minulá královna, která nedávno umřela. A já se teď musím starat i o její malou dcerušku Sněhurku.

„malá“ Sněhurka si hraje poblíž s panenkou.

O několik let později. Stejná scéna.

KRÁLOVNA (*vejde na scénu a zhlíží se v zrcadle*):
Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

Ty jsi, má paní, v celé zemi nejkrásnější mezi všemi.

mezitím „o něco větší“ Sněhurka píše úkoly.

O několik let později. Sněhurka už je velká.

KRÁLOVNA (*vejde na scénu a zhlíží se v zrcadle*):
Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

Ústa rudá jako růže, černé vlasy, bílá kůže, krásnější než světlo denní, nad Sněhurku nikde není.

KRÁLOVNA:

Cože? Sněhurka? Kde je? A támhle jde!!!

Sněhurka jde pro vodu.

HLAS HOLUBICE:

Ta studna, Sněhurko, není obyčejná, je kouzelná. Když do ní zašeptáš své přání, vyplní

SNĚHURKA (*řekne tišeji*):

Přeji si, aby přišel můj princ.

Vjede princ na koni.

PRINC:

Buď zdráva krásná princezno. Jsem již několik dní na lovu a už dlouho jsem nic nejedl a skoro nespal. Mohu se zde občerstvit?

Jak se vlastně jmenuješ?

SNĚHURKA:

Sněhurka, pojď, dám ti něco dobrého.

PRINC:

Jak jsi krásná... Pojeď se mnou na můj zámek.

SNĚHURKA:

Ráda bych jela, princí, ale bojím se, že to macecha nedovolí. Je velice přísná.

odejdou

KRÁLOVNA:

Tak takhle! Tak to tedy ne!! Musím se jí zbavit! Myslivče, hned sem pojď!

MYSLIVEC (*se ukloní*):

Co poručíš, má paní?

KRÁLOVNA:

Sněhurka mě velice rozzlobila, zaslouží si trest. Zítra za svítání ji zavedeš do hlubokého lesa. Chci, abys ji zabil a přinesl mi její srdce v této zlaté schránce. Tím nejlépe prokážeš oddanost ke své královně.

MYSLIVEC (*s úlekem*):

Jak si přeješ, královno, má paní.

OBRAZ 2 - V lese

Sbírají jahody, houby, ...

SNĚHURKA:

Už je čas jít domů?

MYSLIVEC (*smutně*):

Ne, ty domů už nepůjdeš...

SNĚHURKA:

Proč? Co se stalo?

MYSLIVEC (*smutně*):

Královna mi nařídila, abych tě zabil.

Napřáhne na Sněhurku meč, ale ruka se mu zastaví, Sněhurka vyděšeně vyskočí a strachem vykřikne.

SNĚHURKA:

Co to má znamenat?

MYSLIVEC:

Nemohu to udělat!

Padne na kolena.

Odpusť mi, princezno, že jsem nedokázal odmítnout ten hrozný úkol. Raději zemřu, než bych ti ublížil. Odejdi a ukryj se někde v lese. Ulovím laň a do skříňky dám její srdce. Královna nic nepozná, a tak se oba zachráníme.

Sněhurka i myslivec odcházejí opačnými směry Sněhurka se prochází po lese, pláče a pak si sedne na zem.

ZAJÍČEK:

Neplač, Sněhurko, já ti pomůžu.

SNĚHURKA:

Ach, kdybys věděl, co se mi stalo!

ZAJÍČEK:

Já to vím, v lese se zprávy rychle šíří.

SNĚHURKA:

Musím najít nějaký úkryt. Nemohu pořád jen utíkat.

ZAJÍČEK:

Mám nápad, už vím, jak ti pomůžu! Víم, kde se nachází jeden pěkný domeček. Pojď, pospěšme k němu.

OBRAZ 3 - V domečku u trpaslíků**SNĚHURKA:**

To je ale krásný domeček! Děkuji ti zajíčku! Malinký a útulný. Kdo v něm asi bydlí? Zaklepu. Nic. Jen trošičku nakouknu dveřmi dovnitř. Jé, je tu sedm malých židliček. Asi tu bydlí sedm dětí? A sedm malých postýlek a na každé je napsáno jméno. Ale jak jsou legrační! Prófa, Šmudla, Kejchal, Stydlín. Jak se můžou děti takhle jmenovat? A ještě Rejpal, Štístko a Dřímál. Jak já jsem ospalá, chvíli si zdřímnu.

Sněhurka si lehne přes postýlky napříč a usne. Do chaloupky přijde sedm trpaslíků a nahnou se kolem Sněhurky.

REJPAL:

Fuj, jaký to netvor! Zabírá až tři postele. Zabijeme ji, než se probudí.

Na ta slova Sněhurka procitne a posadí se.

SNĚHURKA:

Aha, tak to všechno je vaše?! Proto ty malé židličky a postýlky! Jak se máte?

REJPAL:

No, jak se máme? Špatně! Vždyť nám ležíš v postýlkách.

SNĚHURKA:

Jé, promiňte mi to prosím, byla jsem tuze unavená.

Postaví se.

Já jsem Sněhurka, a jak se jmenujete vy?

Počkejte, zkusím to uhodnout.

Trpaslíci se smějí a kývají hlavami a Sněhurka si je prohlíží

Ty budeš Prófa!

Prófa má na nose brýle.

PRÓFA:

Máš pravdu, to souhlasí.

SNĚHURKA:

Ty... jsi Stydlín, vid? A ty - Dřímál!

Trpaslíci se převádějí - Stydlín klopi oči, Dřímál zívá, je ospalý a protahuje se, Kejchal kýchá atd.

DŘÍMAL:

Zajímavé, jak jsi na to přišla?

SNĚHURKA:

A ty jsi Kejchal!

Kejchal stále popotahuje a kýchá.

ŠTÍSTKO:

Já jsem, prosím, Štístko. A tohle je Šmudla. On nikdy nemluví.

SNĚHURKA:

Proč ne?

ŠTÍSTKO:

Neví jak, nikdy to nezkoušel.

SNĚHURKA:

A ty musíš být Rejpal!

REJPAL:

Jsem, a co má být? Každý ví, jak se jmenuji. Poslyš, Prófo, zeptej se jí, co tu chce!

PRÓFA:

Pověz nám, Sněhurko, co tu děláš a proč jsi sem přišla? Od lidí je to sem moc daleko.

SNĚHURKA:

Jsem princezna Sněhurka a žila jsem na zámku.

VŠICHNI TRPASILÍCI:

Princezna? A na zámku?

PRÓFA:

Ach, Vaše Sněžnosti, chtěl jsem říci Výsosti, cítíme se velmi poctěni.

Dvorně se ukloní, ale Rejpal do něj rýpne, zamračí se a řekne.

REJPAL:

Co to plácáš, hlupáku! Nežvaň tady a radši jí řekni, ať jde pryč!

SNĚHURKA:

Snažně vás prosím, nevyhánějte mě. Jestli to uděláte, tak mě zabije!

PRÓFA:

Říkáš, že tě zabije? Kdo by se opovážil? Řekni, kdo je to?

SNĚHURKA:

Královna, moje macecha.

VŠICHNI TRPASILÍCI (vykřiknou zděšeně):

Královna?

Sněhurka smutně přikývne.

STYDLÍN:

Ona je zlá!

KEJCHAL:

Ona je krutá!

STÍSTKO:

Ona je strašně mstivá.

REJPAL:

Je to odporná stará ježibaba. Jestli královna najde Sněhurku u nás, je s námi všemi konec.

SNĚHURKA:

Vždyť přece nemůže vědět, že jsem tady u vás.

PRÓFA:

Ta ví všechno. Má ve službách zlé moci. Mluvicí zrcadlo jí všechno prozradí!

SNĚHURKA:

Schovám se, aby mě tu nenašla. A jestli mě tady necháte, budu vám hospodařit, šít, uklízet a vařit!

VŠICHNI TRPASILÍCI (s jáсотem):

Jé, bude vařit!

KEJCHAL (přeřikává se a překrucuje slova):

A umíš péct bohlíčky s memaldádou z bodůvek? Chtěl jsem říct bouličky s dardeládou...

PRÓFA A REJPAL:

Přece rohlíčky s marmeládou!

SNĚHURKA:

To víte, že umím, a také ostružinový pudink.

VŠICHNI:

Jé, ostružinový pudink. Sněhurka zůstane u nás!

OBRAZ 4 - Na zámku

Královna se upravuje u zrcadla

KRÁLOVNA:

Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

Jsi stále krásná, paní má, však krásnější je princezna. Za sedmi horami chaloupka stojí, tam hledej, královno, Sněhurku svoji.

KRÁLOVNA:

Byla Jsem podvedena! Tohle mi někdo draze zaplatí!

Chodí vztekle po scéně a zlostně dupe.

Myslivče, ihned z mého hradu!

KRÁLOVNA:

Sluhové, vyrobíte mi dva lektvary! Jedním změním svoji podobu, druhým zabiji Sněhurku. Tak, ještě jedovaté byliny a žabí kůži a všechno pořádně zamíchejte. Nápoj je hotov! A teď ho hned ochutnám!

Nápoj na scéně připravují dvě děti jako její kouzelní pomocníci, mají obličej zakrytý kouskem záclonoviny. Královna mluví za kulisou, tam se přestrojí za starou čarodějnici a potom vyjde na scénu.

A tenhle rozkošný hřebínek namočím do prudkého jedu. Jen se pěkně učeš, Sněhurko, a bude s tebou konec! Potom uvidíme, kdo je nejkrásnější v celém království!

OBRAZ 5 - U trpaslíků před domečkem

Z chaloupky u trpaslíků vyjde Sněhurka na scénu se zvířátky, mluví k nim a pak zase zajde do chaloupky.

SNĚHURKA:

Tak, teď jsem tu sama, když všichni odešli a mohu se pustit do vaření a upeču dobrý koláč.

ZAJÍČEK:

Ti trpaslíci mají ale štěstí! Královna dojde k chaloupce a ťuká na okno, Sněhurka vykoukne z okna a vyjde ven

SNĚHURKA:

Kdo jen to může být? Dobré ráno, babičko. Mohu vám nějak pomoci?

KRÁLOVNA:

Vidím, že máš dobré srdce. Čím já bych se ti odvděčila? Hele, třeba tady ten vzácný hřebínek, vezmi si ho a učeš si své krásné vlasy.

Zajíček zděšeně utíká, jakmile uvidí královnu, Sněhurka si bere hřebínek

SNĚHURKA:

Ach, ten je krásný, ach...

Padá na zem, jakmile se začne česat.

KRÁLOVNA:

Teď už nebudeš ta nejkrásnější, ale budu to já!

Trpaslíci se vracejí domů, vidí Sněhurku, snaží se ji vzbudit, nařikají.

ŠMUDLA:

Já ji učešu, je tak krásná!

Vytáhne jí z vlasů hřebínek a Sněhurka se probudí.

SNĚHURKA:

To jsem tak divně spala. Byla tady stařenka a dala mi hřebínek, abych se učešala, a pak už nevím.

TRPASILÍCI:

To nebyla stařenka! To byla zlá královna a chtěla tě zahubit!

PRÓFA:

Sněhurko, slib nám, že si příště dáš pozor. A podívejme se, Šmudla mluví!

OBRAZ 6 - Královna na zámku**KRÁLOVNA:**

Královna je již zase přestrojená za krásnou.

Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

I když jsi krásná, paní má, však krásnější je Sněhurka! Ústa rudá jako růže, černé vlasy, bílá kůže. Teď v domečku s trpaslíky vesele si žije.

KRÁLOVNA:

Cože? Trpaslíci jí pomohli! A je ještě krásnější než dříve! No tohle! Pomocníci, hned ke mně! Připravíme nový nápoj!

Královna zase mluví za kulisou jako poprvé.

Byliny a hadí jed, rulík zlomocný a lesní mech! Hotovo!

Vyjde na scénu jako čarodějnice.

Tohle pěkné červené jablíčko, Sněhurko, namočím do prudkého jedu. Jedno jediné sousto a bude s tebou konec, má milá!

OBRAZ 7 - U trpaslíků**KRÁLOVNA:**

Ťuky ťuk, Sněhurko, jsi doma?

SNĚHURKA:

Kdo mě to volá? Dobrý den, babičko.

KRÁLOVNA:

To mám žízeň, děvenko, dala bys mi napít?

ZAJÍČEK (všechno pozoruje):

Rychle, musím to říct trpaslíkům, než bude pozdě!

SNĚHURKA:

Hned, babičko, tady máte hrneček vody.

KRÁLOVNA (mluví úlisně):

Ty jsi hodná, mám pro tebe dárek, červené jablíčko. Ochutnej, jak je šťavnaté!

SNĚHURKA:

Děkuji vám, babičko.

Kousne do jablka, zatočí se a klesne k zemi.

KRÁLOVNA:

Jak sis, má krásná princezničko, pochutnala? Ha, ha, ha! Teď už ti žádný trpaslík nepomůže!

Vrátím se do zámku a kouzelné zrcadlo mi po pravdě odpoví na mou otázku, kdo je nejkrásnější!

Trpaslíci se vracejí z dolu

VŠICHNI TRPASLÍCI:

Sněhurko, probuď se! Otevři oči!

PRÓFA:

Nikdy nezapomenu na ten den, kdy k nám Sněhurka přišla.

STYDLÍN:

Podívejte, jak je krásná, a ještě se ve spánku usmívá.

REJPAL:

Jen se nerozplývejte! Aspoň mě nikdo nestrká do necek s horkou vodou, abych se r

PROFA:

Opravdu lituješ, že jsme ji u sebe nechali?

REJPAL:

To se ví. Hned jsem věděl, že nás její nápady přivedou do maléru, a taky že přivedly

STÍSTKO:

Opravdu věříš tomu, co říkáš?

PRÓFA (utěšuje ostatní):

Držme se, pánové, a nedejme se!

STÍSTKO:

Má pravdu, musíme si pamatovat všechno to hezké. Třeba tu zábavu, co jsme uspořádali ten den, kdy k nám Sněhurka přišla.

KEJCHAL:

Já, pa- pa- hepčík (kýchá) parna- (*pak rychle vyhrkne*) pamatuji si, jak se mi Šmudla postavil na ramena a jak jsme s princeznou zpívali a tančili, juchú! Hepčík!

DŘÍMAL:

To byla ale veselá podívaná. Ale z toho večera si nejvíce pamatuji ten příběh, který nám princezna vyprávěla.

STYDLÍN:

Byl to příběh o lásce.

REJPAL:

Samé hlouposti! Co kdo má z takových příběhů o lásce?

PRÓFA:

Nepovídej, vždyť jsou krásné. Jak to bylo? Žila jedna krásná princezna a ta se zamilovala do prince. On byl tak hezký, že se neudržela a dala mu hubičku.

STYDLÍN:

Hubičku!

DŘÍMAL:

Dobrá, to už víme, ale co bylo dál?

REJPAL:

Potom přišla do naší chaloupky a tam za ní přilezla stará čarodějnice. Dejte mně už pokoj s těmi povídkami!

STÍSTKO:

Nikdy nezapomenu na písničku, kterou nám tenkrát zpívala. Písničku o tom, jak pro ni přijede princ a odveze ji do svého zámku. Zpívala o jaru, protože jejich láska měla rozkvést na jaře, o ptáčcích, květinách a svatebních zvonech.

Podbarvíme tichou reprodukovanou hudbou,

napodobíme klapot koňských kopyt -> přijíždí princ, vchází na scénu, trpaslíci se díví.

PRINC:

Tady jsi, Sněhurko, všude jsem tě hledal.

Probuď se přece!

Přistoupí ke spící Sněhurce a naznačí polibek, nato se Sněhurka probudí.

SNĚHURKA:

Princi, tak tvrdě jsem spala. Jak jsi mě našel?

PRINC:

Když jsi nebyla u studny, srdce mi napovědělo, že se stalo něco zlého. Hned jsem se vydal na cestu, abych tě našel.

TRPASLÍCI:

A povedlo se! Sláva princí!

Chytí se za ruce, udělají kolem prince a princezny kruh, poskakují dokola.

PRINC:

Sněhurko, půjdeš se mnou do mého zámku?

SNĚHURKA:

Ráda s tebou půjdu, princí.

TRPASLÍCI:

A bude velká svatba!

PRINC:

To tedy bude!

SNĚHURKA:

A vy všichni na ni musíte přijít. Slibujete?

TRPASLÍCI:

Slibujeme!

OBRAZ 8 - Královna před zrcadlem na zámku

Opět stojí před zrcadlem

KRÁLOVNA:

Kouzelné zrcadlo, ptám se tě, kdo je nejkrásnější na světě?

HLAS ZRCADLA:

Jsi stále krásná, paní má, však nejkrásnější je Sněhurka. Za sedmi horami s princem vesele si žije a ty, má paní, už žádnou zlou moc nemáš nad ní!

Na ta slova královna rozbije kouzelné zrcadlo (roztrhne papír, který na sobě má herec) a zhroutlí se k zemi.